

2. **ROŚCIENIE** (2) *sb n*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne* (tak w 1. rościeniu); końcowe e z tekstów nieoznaczających *é lub oznaczających niekonsekwentnie*.

sg *N* rościeni(e) (1). \diamond *G* rościeniã (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „rościć”: sprawianie, aby wyrastało a. odrastało; też sprawianie, aby rosło obficie a. bujniej (o włosach, zębach) [czego] (2) :

*Wyrażenia: »rościenie włosów« [szyk zmienny] (1): Náuká Czernienia. y rościenia włosów *SienLek* 48 *żp*; [Włosów mnożenie/ [...] łzukay włosów rościenie. *SienHerb* C#3d].*

*»rościenie zęb ([zębów [komu]])« [szyk zmienny] (1): (marg) Rościenie zęb. (-) Ieſli kto chce pośpieſzyć/ áby dzieięciu rychło zęby roſły/ rozmieſzay mozgu iágnięcego [...] *SienLek* 75; [Zębów rościenie Dzieciom *SienHerb* D#a].*

Cf **ROŚCIĆ**